

**CIVILITÉ PRO ZVÍTĚŽENÍ MÍROVÉHO SPOLEČENSTVÍ
INICIATIVY ZA DEMILITARIZACI SPOLEČNOSTI**

č. 9 - květen 1989

<u>Dopis do Paříže</u>	str. 1
Dopis NMS představiteli ČSSR	2
Dopis do Lirova	2
Další odpovědi ve vězení	3
Další aktivista NMS před soudem	4
 <u>Solidarita s parzelovanými aktivisty NMS</u>	
Dopis J. Veselé k případu Jany Petrové	5
Jáno k svátku	6
Podpora žádosti o podmíněné propuštění J. Petrové	7
<u>Zahraniční kontakty</u>	7
 <u>Alkce NMS</u>	
15.5. - Mezinárodní den odpykáci vojenské služby	7
Na pomoc životnímu prostředí	8
Setkání NMS, VlP a Polsko-čs. solidarity na hranici	9
NMS k Mezinárodnímu dnu dětí	10
Setkání moravských aktivistů NMS	11
Manifestace k výročí osvobození Plzně americkou armádou	12
 <u>Oznámení</u>	
NMS v Poděbradech	12
Fřipojili se	13
Jednou větou...	13
 <u>Reakce, články, dopisy</u>	
Budoucnost vojenské služby v ČSSR (zpráva)	14
K vojenským hračkám (R. Šernová)	16
Vystoupení M.J. Fabera z holandské IKV	17
Ať žije 1. máj (M. Šmid)	21
Slovo k predstavitelům naší ČSSR (Š. Jakob)	22
Podivuhodné cesty čs. zbrojních transferů SEMTEX & JANE STAR	25
Další odpirači v Jižní Africe (překlad)	25
Vlámské mírové hnutí (překlad)	26
 Uzávěrka tohoto čísla: 9.6.1989	
Upozorňujeme, že některé texty mohou být otištěny bez vědomí autora a jeho obsah nemusí vždy vyjadřovat názor redakce.	
Redakční rada: Jar Chudomel, Kubelíkova 11, 130 00 Praha 3	
Jana Petrová, Křovická 411, 510 01 Dobruška (t.č. ve vězení)	
Ruth Šernová, 21. října 277/II, 392 01 Soběslav	

Dopis MZ Komferenci o lidské dimenzi KESE v Paříži

Dnes, v době všeobecné snahy o sblížování států, ~~mezinárodní napětí a~~ ve snaze přejít od mezinárodní politiky zastrašování k ~~politice~~ vzájemné důvěry a porozumění, se mnozí lidé začínají divat na budoucnost Evropy optimisticky.

Vedle vytváření mezinárodních předpokladů společného evropského domu je však nutné vytvořit také uvnitř jednotlivých států takové podmínky, které by každému jednotlivci zaručovaly právo na důstojný život. Pokud se některá země zúčastněná na helsinském procesu rozhodne stát potenciálním nebezpečím pro zachování evropského a vůbec světového míru a pokud rozhodne svým postoje bránit dalšímu rozvíjení spolupráce, měla by politika jejich představitelů vycházet z úcty k člověku jako nejvyšší hodnoty. Jak paradoxně pak vyznívá závazek představitelů Československa urovnávat mezinárodní spory mírovou cestou, když proti vlastnímu národu používá otevřeného násilí a fyzického i psychického zastrašování. Tento způsobem státní moc nezasahuje proti teroristům, roviněným sportovním fanouškům nebo proti kriminálním živlům, ale proti těm občanům, kteří se domnírají práva na svobodu vyznání a přesvědčení, svobodu projevu či práva na svobodu pokojného shromažďování a sdružování.

Jsem přesvědčen, že k dosažení trvalého míru ve světě je zapotřebí, aby níž zavládl především uvnitř každé jednotlivé země. K prveřadým podmínkám takového stavu patří možnost každého občana uplatňovat svá základní práva a svobody. Pokud se lidé za dobu své existence dokázali sjednotit na formulaci základních práv člověka, měli by usilovat také o jejich respektování.

Obracím se na Vás se žádostí, abyste se u představitelů našeho státu zasadili o propuštění všech politických vězňů a vězňů svědomí, kteří jsou vězněni v Československu.

S touto otázkou pak souvisí další problém. Před více než dvěma lety přijala Komise pro lidská práva OSN na svém 43. zasedání rezoluci L 73, v níž se uznává odpření vojenské služby z důvodu svědomí za legitimní výkon práva na svobodu výsletní, svědomí a vyznání, které je stvrzeno Všeobecnou deklarací lidských práv a Mezinárodním paktem o občanských a politických právech.

Protože mezi státy, které se připojili k helsinskému procesu, je ještě mnoho zemí, zejména východoevropských, v nichž jsou odpírači vojenské služby z náboženského, etického, morálního nebo podobného hlubokého přesvědčení souzeni a trestáni vězením, navrhujeme, aby se problematiku odpření vojenské služby z důvodu svědomí (conscientious objection) zabývala také Konference o lidské dimenzi KESE.

Nerespektování práva na odpření vojenské služby svědčí o různosti výkladu základních práv na svobodu svědomí, vyznání a přesvědčení, která byla opět potvrzena. Závěrečným dokumentem videnské následné schůzky KESE. Považujeme proto za žádoucí, aby účastnické státy KESE zaujaly k odpření vojenské služby stanovisko, které by zavazovalo zákonodárné orgány jednotlivých zemí zavést alternativní službu, která by byla slučitelná s důvody odpření vojenské služby.

Jsem přesvědčen, že tento krok by se stal významnou zárukou k uplatnění všeobecně uznávaných lidských práv a základních svobod, jejichž respektování je základem mírového soužití ve světě.

V Praze dne 29. května 1989

Za Nezávislé mírové sdružení: Jan Chudomel, Pavel Jégl, Hana Marvanová,
Jan Svoboda, Ruth Šormová

Dopis MNS předsednictvu ČSMV

Práha, 29. května 1989

Jak jistě víte, v dubnu 1988 varnilo v Československé Nezávislé mírové sdružení - iniciativu za demilitarizaci společnosti. Na adresu Československého národního výboru byla zaslána žádost o nezávislosti MNS-IDS a proběhlo také několik setkání členů ČSMV s aktivisty MNS-IDS, při kterých měli členové ČSMV dostatek možnosti informovat se poznat a hovořit společně o tom, co je spojujete i o tom, co je rozdíluje.

Ačkoliv než ČSMV a MNS-IDS k jednání došlo a některí z nás byli přizváni i do pracovní skupiny, která se má zabývat demilitarizační společností, náhradní civilní službou, konverzí zbrojní výroby apod., je MNS-IDS za druhé stranou stále některé orgány bezdůvodě kriminalizováno a představováno veřejnosti jako skupina "protispalackovských" zaněřená.

Zatímco některí aktivisté MNS-IDS diskutovali s členy ČSMV, stali se jimi aktivisté, konkrétně JUDr. Zuzana Karvanová, Tomáš Bráček a Jana Petrová, přeměněni načekoucí s represí. O jejich případech jmen ČSMV informovali již před několika měsíci a cílem všech jmen bylo žádat, aby se mezi vězněních přátel záplaty a zasadil se o jejich okamžité propuštění na svobodu. Všechni tři naši přátelé byli nezpravidlně odsouzeni, aniž by ČSMV projevil o jejich případech jakýkoli opravdový zájem.

Není nám jasné, když je těchto dvou případů, žež se nazýají vylučují (dialog s MNS-IDS jeho odkládání), je skutečně přistupem ČSMV. Jsme přesvědčeni, že by většinu mezi MNS a ČSMV měly být obnoveny všechny jasnosti a pokrytectví, a proto vás tinto dopisení zádáme:

1. o stanovisku, v němž byl ještě výslovně vyjádřen vztah ČSMV k MNS-IDS
2. o stanovisku ČSMV k případům odsouzených československých mírových aktivistů JUDr. Harry Karvanové, Tomáš Bráčka, Jany Petrové a dalších.

Čekáváme vaši odpověď do 30 dnů - jinak výkon vaše mlčení museli považovat za souhlas s vězněním československých mírových aktivistů, a tedy za negativní postoj k mírovým hnutím, ve kterých přebírá.

Za Nezávislé mírové sdružení - iniciativu za demilitarizaci společnosti:
Jan Chudomel, Pavel Jelík, Ruth Semerádová

Dopis MNS do Lvova

Dne 2.5.1989 zaslali aktivisté MNS Jaroslav Kolafa, Jan Svoboda a Jan Chudomel dopis státním a stranickým orgánům města Lvova. Protestovali v něm proti rozeznání předvolebního referátu, který svolala skupina Důvěry, což je občanská iniciativa svých zástupců blízká MNS. Kopie dopisu byly zaslány Michailu Gorbacovi a předsednici skupiny Důvěry Alíku Olisevichovi.

Vážení,

dozvěděli jsme se, že 12.3.1989 jste založili konférenci předvolebního mítinku u památníku Fedorova.

Proti schromážděným občanům, kteří chtěli pochovat otázky týkající se volb, zakročily brutálně jednotky milice.

Protestujeme proti zneužívání silice vůči obyvatelům využívajícím svá základní práva.

Toto jediné neodpovídá oficiálně prohlášované politice přestavby, čímž vrhá stín nedůvěry na celý Sovětský svaz a jeho úsilí o novou poli-

Libor Frank (nar. 21.6.1970, bytem Nevanova 37, 169 00 Praha 6 - Řepy), zanesťnán jako truhlík u Pražské stavební obnovy. 1. dubna 1989 měl nastoupit základní vojenskou službu, o několik dnů později sdělil vojenské správě, že vojnu nechce vzhledem ke svému náboženskému přesvědčení absolvovat. Poté obdržel nový povolávací rozkaz s pozdějším datem nastupu. K vojenskému útvaru se nedostavil a 13.4. byl zadřen 200 metrů od československých hranic (poblíž Filakova), vzat do vazby a obviněn z trestních činů podle § 269/1 tr.z. v jednočinném součtu s § 7/1 k § 109 tr.z. (nemastoupení služby v ozbrojených silách v součtu s přípravou tr. činu opuštění republiky). Hrozí mu trest odnášení svobody až do 5 let.

Hlavní líčení ve věci Libora Franka má proběhnout 14.6. v 8.30 u Obvodového vojenského soudu pro Prahu 6.

Adresa vazby: Libor Frank, 8.6.1970, Pankrác 2, Praha 4, 140 57.

Adresa rodiců: Eva a Vladimír Frankovi, Nevanova 37, 169 00 Praha 6
Řepy

Vladan Kočí (nar. 7.3.1953, bytem Janský vršek 8, 116 00 Praha 1 - Malá Strana). Tento 26letý violoncellista Konzernní opery v Praze byl vznat 2.6. do vazby prokurátorem vojenské obvodové prokuratury v Praze poručníkem Kovandou. Vladan Kočí obdržel koncem března t.r. povolávací rozkaz, aby dne 1.4. nastoupil ZVS. Dne 15.5. zahájil starší vyšetřovatel vojenské obvodové prokuratury v Praze JUDr. Bruno Chudý trestní stíhání Vladana Kočího, jehož obvinil z tr. činu nemastoupení služby v ozbrojených silách podle § 269/1 tr.z. Vladan Kočí byl za tento tr. čin již vloni potrestán 15 měsíci nepodmíněně, trest mu však byl zkrácen amnestií z 27.10.1989.

O jeho případu jsme podrobně informovali v Bulletinu MMS d. 3.

Adresa manželky: Irena Kočí, Janský vršek 8, 116 00 Praha 1 - M.S.

Situaci těch, kdo odmítají nastoupit vojenskou službu z důvodu svědomí, memoriou sanozrajně vyřešit trestní postupy. To, že všechných odpíráčů přibývá, jasně dokazuje, jak je tím s zavedením možnosti náhradní církevní služby potřebné.

Další aktivista MMS před soudem

Dne 11. června proběhle u Okresního soudu v Náchodě hlavní líčení v trestní věci proti Stanislavu Pitašovi. Stanislav Pitaš, signatér Charty 77 a aktivista MMS, je žalován pro dva trestné činy útoku na veřejného činitele (§ 155 tr. zákona): 27.10.1988 údajně napadal "šíry lokty a úderem prudkým základem hlavy příslušníky OS SNC v Náchodě kpt. Bohumíra Adánka a upor. Přemysla Knocha, protože jej mutili nastoupit do služebního autonobílu potom, co nsraspektoval jejich výzvy, aby je následoval na OS SNC v Náchodě k podání vysvětlení"; ev. stížností z 25.3.1989 údajně ponímloval upor. StB Stanislava Roušara pro výkon jeho pravomoci.

Stanislav Pitaš vypověděl, že před policiistům žádného násilí nepoužil, pouze zaujal postoj pasivní rezistence a nachal se do auta odnášet. Oba příslušníci StB byli v civilu, nijak se mu neprokázali.

že ze strany Stanislava Pitaše nedošlo k žádnému násilí, potvrdili i dva svědci.

Výpovědi svědků - příslušníků SNC Adánka a Knocha se lišily: jeden uvedl, že k úderům došlo, když St. Pitaš seděl na zemi a oni se ho snažili zvednout, druhý tvrdil, že to bylo až když St. Pitaš stál u vozidla.

Lékařské zprávy neprokázaly žádou fyzičké napadení, základem je pouze na subjektivní bolestivosti, byly zjištěny žádou odírky, nedlouky, zhušťování až do žádou transitorní změny.

Prokurátor JUDr. Kavvart ve své obžalovací řeči uvedl, že výpovědi příslušníků MŠV se shodují, jde o zádorovní útoky na veřejné činitelé, počež zjistili lékaři dleto zjevné k riziku na zdraví, důkazů je dostatek a jinu přesnou lze, výpověď dvou svědků, kteří celý incident sledovali, je nevěrohodná (jedou sledovali z balkonu, svědkyně Jančeková - přítelkyně Stanislava Pitaše - vyučená aktivistka). Kavvart, aby vzhledem k vyšší spořeňnosti bezpečnosti byl st. Pitaš odčuzen k nepodmíněnému trestu odvážti svobody do II. MŠV ve spodní polovině trestní soudby a aby mu byla učtena povinenit kredit regrese.

Obráhající poučil na to, že výpověď příslušníka MŠV Adánka může být zkreslena vzhledem k vztahu, které mezi S. Pitašem a npr. Adánkem panuje, alespoň upozornil na rozpornost výpovědí obou příslušníků, naopak na jednoznačnost výpovědi svědků, kteří zde viděli, m. to, že lékaři neprokázali žádou fyzičké napadení. Především však upozornil na to, že je možné, že oba příslušníci překrývali svou pravomoc vž. tím, že St. Pitaš chtěli přeúvěst bez předchozího předvolení (článk 5. 40/1974 Sb. o SMD); to, že oba příslušníci pouze "dali příklad" může nazímat o tom, zda mohlo dojít k neoprávněnému soudci do svobod obžalova. Kavvart zprostěl obžaloby.

Soudce Chmelník: soudu, jemuž předsedal JUDr. Vixdal, usnal S. Pitaš, že vinnou a odsouzenou ho je 10 měsíců nepodmíněné ve II. MŠV. Stanislav Pitaš se na místě odválal. Rozsudek zatím nenašel první noc.

Případ Stanislava Pitaše je jen dalším dokladem toho, že není důvod k optimismu. Dva roky po propuštění Václava Havla, čtyři týdny poté, co se domluv z vězně vratili Renata Marvanová a Tomáš Dvořák, je do vězení posílen další nevinný člověk. Vyjádření e s ním svou solidaritu všem možným aktivistům spásy a upozorte na jeho případ stejně jako na případy těch, kteří už ve vězení jsou!

SOLIDARITA S PERZEKUOVANÝMI AKTIVISTY MŠS
Dopis J. Veselé k případu Jany Petrové

Ministr spravedlnosti ČSSR
JUDr. Antonín Kačur

Praha, 4.5.1989

Pánu ministru,

dne 11.4.89 byla do MÚV Všechny u Chorutova převezena mladá žena z Dobrušky paní Jana Petrová, nar. 16.9.66. Byla zadržena 16.1.88 na Václavském náměstí v Praze, když chtěla položit květiny k pomníku sv. Václava, a později odsouzena podle § 156 na 9 měsíců nepodmíněně. To známená, že musí v MÚV Všechny strávit plných 6 měsíců.

V roce 1981 jsem byla odsouzena soudem v Ústí nad Labem za křivé svědectví na 10 měsíců. K odvolacímu řízení, které rozsudek potvrdilo, jsem byla eskortována už z výkonu trestu ve Všechnách, takže jsem tam prožila téměř celý trest.

V r. 1982 na počátku přijel do ústavu autobus s rentgenem. Všem odsouzeným zde byl pořízen snímek ze štitu. Asi po třech nedělích jsem by-

la pozvána na čestrovnu, kde mi bylo oznámeno, že mán zůstal na vlastní, a byla jsem vrácena do práce mezi ostatní odsouzené. Po krátké době jsem byla odvezena do Chomutova na kontaktní rentgen, který nález povrhli. A to bylo vše. Dále už se nis mohla, než kdy po všeobecném rozboru v únoru 1952 jsem mohla vydědat 16 let. Tím když po propuštění, jsem byla hospitalizována s tuberkulózou. Zda byly oběťmi odsouzené časy, ne když jsem denně přicházela do stylu, nemám pevně.

Pane ministre, do NVÚ Všechny byla výroční pamí Jana Petrové, které ještě nemí 23 let. Má probit půl roku svého odložené života v Ústavu, ve kterém jsem ze celé trest neochutnala nicméně, nasa minimálně, existenci ovoce mi připomnělo ojedinělé jablko a hrušku v koži.

Pane ministre, protože už dříve jsem vás informovali paní Jany Petrovové, obracím se na Vás s žádostí, abyste se postavil o pravidelnou jedu o odsouzené erudovanými a zlepověnnými lidmi abyste zajistil časné a nahlížené kontroly celodenní stravy, přimě va věznice když má a) využit normativ a) se zdravotními normami a za b) a vypracovat výjednávky, abyste dokládli na zásobování kantín pro odjezdu užené moderní výrobky, ovocem a zeleninou a na urožnání takových podniků pro odsouzené, aby v ní ucházely alespoň 2x týdně nakupovat. Zároveň Vás, abyste naší věznici poskytly osmihodinový spánek bez jednoho i vícero bušení jakýmkoli vlivododáváním tek, jak te zaručuje vězeňský řád.

Pane ministre, předpokládám, že se zde už bude mít rozhodnutí, když praví, že kulturní úroveň státu se postaví podle toho, jakého je s své vězně, o odsouzené ženy tím spíše, a proto věřím, že paní Jana Petrová vypadá z bran věznice ve Všechnách u Chomutova bez újmy na zdraví.

Jana Petrová
JUD. číslo 365
Praha 9

Na vědomí: místník NVÚ Všechny, Československý svaz žen, paní Jana Petrová, VONS, Nezávislé mírové sdružení.

Janá Je svátku

Jana Petrová je ve vězení, 24. května měla svátko. Dnešek jsem se rozhodla, že jí pošleme a což symbolicky dělám - poklek u svatyně. Několik dní předem jsem rozdávali letáky, v nichž se psalo o Janě a o tom, aby ji všechni poslali pozdrav k svátku. To jich bylo mnoho a když se tvářili přistupně.

V den Janina svátku jsme poznali to, nad kterou jsme odsouzena - položili jsme k soše sv. Václava na Václavském náměstí v Praze lodičky a sestalu s nimi ceduli s nápisem "SWEDEN SKM" (Světový svaz žen). Poslaly jsme každá ceremonie - slavnostního, zahájení nového, svatého svátku, výsluchu a propuštění. Zajímavější je však fakt, že několik lidí na to jsem byla vězna (Alena Svobodová, Jarmila Kralová, Zdenka Jiroušová a Milada Kohoutová) předvoláni na odber Janina a tolikého rozpočtu - všechno výbora v Praze 1. Zde nám tvrdili, že jsme položením lodiček k soše měly větší prostor a tímž zahrály pokutu 100 Kčs. Janina svátek jsem a proto prý budeme Mistrovou výrobcem nepronásledovat.

Janu však rádi ji rovnou zavoleli. A my ji někdy potkáváme jenom tou pohlednicí, kterou ji však ani neřeší.

Arlena Štoklosová

Podpora žádosti o podružné propuštění Jany Pešové

2.6.1989 uplynula polovina termínu plakátování žádosti o propuštění, když 10.6. podali Janini rodiče a manžel požádaly o výslech s představitelem pro soudce Jany z vězení. K jejich podílu se přidalo několik set dalších lidí v čele s křesťanskou skupinou "Křesťané pro Jany", kterou vedl v letech 1988-1989 kardinál Antonín Šimon, začleněnou do Českého biskupského koncilu a Náboženského svazu v České republice.

Verejné zasedání v této věci proběhlo 20.6. v 10.00 v Českém biskupském konciliu v Chomutově.

Zahraniční kontakty

V poslední době přišlo mnoho dopisů od jednotlivců i skupin v zahraničí, v nichž je vyjádřena solidarita s představitelem pro soudce Jany a aktivisty KMS i dalších neziválných iniciativ, radek z projektu Hana Marvanové a Tomáš Dvorský na svobodu, sympatizující a připravující výzvu do další práce (přítelé z Atgacilivie, britské místní organizace Benevolence holandské L.E.V., ...).

Přátelé z Domova poskytli KMS některé materiály, které jsou se týkají k mиру - něco z nich si můžete v následujících článkách užít.

Došlo také poslední činnost časopisu B.N.D. "Výzvy přátelům až do dneška o historii národního hnutí, článek nazvaný "Rybník, město a "Svatý", příspěvek k projektu Evropského občanského sdružení", aktuality z Velké Británie, USA a Japonska. Mikoláš utvrdil ve výročním čísle "Novinky", dopisem P. Hurtu o současných procesech a V. Nechápu a Z. Pešovou a spolu, úryvky z Německých dopisů z vězení, apzim o propuštění svobod, kde se R. M. D. usporádalo na podporu devíti představovaných členů nezávislé skupiny (H. Marvanové, T. Dvorská, T. Frýzová, I. Vlčková, P. Štránský, R. Šebek, I. Jirouse, J. Ticháho a J. Šternberga), a kterou podepsalo 400 jednotlivců a 13 organizací z 23 zemí světa.

Peter Jochans z belgické organizace Burgoesierst mar do Jereza, v. z. v., dílenst Jeudi en Vendredi, se dotázal dopisem na některé představitele aktivistů KMS - zajímá se především o skutečnosti pořízení komunikačního sítě G.M.V.

AKCE KMS

15.5. - Mezinárodní den ohňů v Janských lesích a dlejdí v Praze

KMS ohlásilo oslavu mezinárodního dne ohňů v Praze 7. května v rámci mezinárodního shromáždění k 25. výročí sametové revoluce. Lidé v české svědomí na 15.5. mezi 17.00 a 21.00 hodinou se sešly v parku podél 7. května.

Při tomto shromáždění měla být rozhovor s komunitou a vystoupení k Komise pro lidská práva OSN (viz Bulletin KMS č. 4) a s křesťanskou křesťanskou KMS-TB v rámci vařeného českého republikánského výboru svědomí.

Dne 12.5. ohlásila občanská skupina rozhovor s jednací komisi vnitřních věcí ČNV v Praze / ČUDT, Alexander Durianová, kterou se členové skupiny.

-3-

čemž zakazuje. I přesto se v 17 hodin u bývalého Stalinova pomníku sešlo asi 30 aktivistů NMS. Na místě již byli připraveni uniformování i neuniformování příslušníci SND, kteří přítomné legitimovali a vyzývali k odchodu. Odmitali své výzvy jakkoli zdrovnit, shromáždění aktivisté NMS proto setrvali na místě. Asi po deseti minutách jin požádatě začali hrozit použitím sily a pokoušali se je odvádět - proti většině z nich přítomní užili násilí a hrubě je urizeli. Jana Chudomela, který zaujal postoj pasivní rezistence (sedl si na zem), tahal jeden z příslušníků v cípu vlasu za vláček jej po zemi. Asi po čtvrt hodině Jan Chudomel odešel. Nikdo nebyl zadržen. Poté se přítomní přátelé odebrali do nedaleké zahradní restaurace, kde společně diskutovali a vyslechli text, který něl být přednesen při veřejném shromáždění. Asi po půl hodině přítomní oznamovali obalující čísnič, že restaurace má být na pokyn národního výboru uzavřena, sestjnou jako další v okolí, protože tam prý "Charta zase něco trochu".

Ve dnech kolem 15.5. rozdávalo několik přítel NMS po Praze letáky s úryvkem z textu zmíněné Rezoluce ČSM.

Z prjejevu NMS k Mezinárodnímu dni odpiračů: "... u nás neexistuje právní záruka na oděpření vojenské služby z důvodů svědomí... současné řešení tohoto problému je neúmosně... požadujeme, aby tento případ na oděpření vojenské služby z důvodů svědomí a zavedení civilní civilní služby.. své požadavky jsme zformulovali v petici adresované poslancům FS ČSSR, kterou podepsalo 757 čs. občanů - podnět k napsání této petice dalo odšouzení Vladana Kočího... Ústavněprávní komisi FS ČSSR - Ministerstvu národní obrany jsme zaslali návrh na řešení tchoto problému Nevrhujeme, a snížení stavu bojových jednotek ČSLA nebylo řešeno přev. lením v. dat do jednotek stavebního a železničního vojska, ale aby byly dleto určením řešeny dle aktuální prohlášeny - aby byly v době náfru vyvázání z povinné služby v cíbrojených silách občané pečující o rodiny a děti. Je třeba v zákonech nařídit náhradní civilní službu zejména pac. tř. žen, které odpirají výkon vojenskou službu z důvodů svědomí... obecne také, aby se probíhat mohly i výjimi povinné vojenské služby z důvodů svědomí v rámci předněte jednání na Konferenci o lidské dimenzi KESE v Paříži... obecne se obrátit na všechny, kteří chtějí, aby nikdo netrpěl pro svá přesvědčení, aby vydělali své zástupce ve FS ČSSR a informovali je o našich požadotech, po dovali na nich stanovisko a vybidli je k řešení problému odpirání vojenské služby z důvodů svědomí v rámci zákonodárného orgánu, jinž FS ČSSR je."

Mezinárodní den odpiračů vojenské služby z důvodů svědomí si připomnuli i aktivisté NMS v Brně. Rozdávali letáky s částí textu Rezoluce ČSM, text Všeobecné deklarace lidských práv a letáky proti vojenským hračkám. Ve 15.5. hodin probíhalo pět žen a asi sedm dětí České ulici, ženy nesly transparent a nápisem "15. květen - Mezinárodní den odpiračů vojenské služby z důvodů svědomí - Nezávislé mírové dny České". Děti nosily papírové holubičky a plakáty s pišťalky. Na závěr demonstrace pochodu vysili transparent na zdi budovy, odkud jej zanedlouho odnášeli uniformovaní policisté. Nikdo nebyl zadržen. Akce se setkala s nádejnou reakcí kolegů.

Na náměstí životnímu prostředí

V dubnu a květnu uspořádali aktivisté NMS na několika místech Česka akce na podporu životnímu prostředí.

Ve dnech 7. a 8. května se asi 30 aktivistů NMS ze všech částí Česka zúčastnilo brigády u lesního závodu Horní Llatná. Pochádali při úklidu parku.

-3-

aby je připravili pro další brigády, kterých se chtějí v budoucnu účastnit. Večer proběhla společná diskuse. Pracovníci lesního rámce byli významně překvapeni pracovním nadšením a těkou ve na další spolupráci.

Podobná akce proběhla ve stejném dnu v Liberci. Zúčastnilo se jí asi 15 aktivistů a představitel NMS ze severních a jižních Čech a z Prahy. Podrobnější informace nejsou známy.

Kuriózně dopadla další podobná akce, připravená na 22.4., aktivisty NMS v Rumburku. Poté, co se Ivan Kožíšek rozhodl s 17 Rumburk na pořádání lesní brigády, dostal od vedoucího LS Hradna Lipy dopis tohoto znění:

Věc: Brigáda

Vážený pane Kožíšek,
rušíme vaši brigádu, kterou jste něl a máte dohodnutou na 22.4.1989 na LŠ Kyjov u lesního haly. Od 1.4.89 najednou na nový způsob zpracování dřeva, takže veškerou dřevní hmotu musíme vyvázt tak, aby mohla být vytáhena na olovzni místo. Tím odpadá snadnost odpadu na hromady. Veskterý tento výrobní proces nesí dělat naší stále dělnici, takže brigádníky již nepotřebujeme.

S pozdravem Lesní rada
vedoucí LŠ Křimá Lipa

Praxe zmnožňování jakékoli průspěšné a konstruktivní činnosti nezavislým iniciativám jen proto, že jsou nezávislé, je vlastně nezážející. Pokud máte podobné zkušenosti, napište na adresy redakční rady nebo Ivana Kožíškovi, Dlouhá 4, 403 01 Rumburk.

Doufáme ale, že doba, kdy budeme moci slespať svobodně až mezi strany, nemí v nedohlednu.

Setkání NMS, WiP a Polsko-čs. solidarity na hranici

Dne 20.5. se na polsko-české hranici sešlo 14 lidí - členů NMS, polského hnutí Svoboda a několika členů WiP a skupiny Polsko-české solidarite, působící v obou zemích. Setkání trvalo téměř 4 hodiny a hovořilo se při něm o dalších možnostech společné práce polských a českých levicových skupin. Účastníci setkání vydali společné prohlášení této závěri.

My, mladí aktivisté čs. a polské opozice, jsme se dnes sešli na polsko-české hranici. Setkání se uskutečnilo na začátku administrativní, policejní a vojenské cikány. Mezi němi zájem o zájmeno a radále železná opona. Společně jsme se shodli na těchto požadavkách, jejichž splnění je nezbytné pro společenský rozvoj v našich zemích:

1. Zrušení mocenského monopolu komunistické strany a čestného zakotvení politického pluralismu.
2. Právní zaručení svobody projevu, svobody sdílenování a spolčování, právo na manifestace a státky.
3. Desilitarizace společenského života a tím i právo na otevření vojenské služby.
4. Umocnění svobodných styků mezi obyvateli Československa a Polska, jakoz i mezi obyvateli celé Evropy, především zrušení všech pašeráckých a všeobecných bariér.
5. Otevřitý odchod cizích vojsk z našich území; rompujštění vojenských paktů Východu a Západu.
6. Urychlená zavádění ekologicky závadných pravidel, zrušení výstavby dalších jedomých elektráren, zavést na triku řídkých směsi do ovzduší a ochrana vodních toků a řek.

Jane nikt věděl. Na počátku splavu těžkého vozobozku je spolu-práce a sdílení rizika v Československu a v Rakousku. Zároveň se Československo vzdálostí projevilo politických významů v Československu a nastavení represe proti nadšení lidí. Českoslovenští lidé za přesvětlení je koncovým přesízením stalinismu. Protestujeme proti takovým vládním postupům.

Za MJS: Ondřej Černý, Tomáš Dvořák, Piotr Payne, Martin Šmid, Raděk Žemánek
Za polské iniciativy: Sławomir Butkiewicz, Radosław Gawlik, Wojciech Januszak, Michał Jasiński, Marek Krukowski, Piotr Niemczyk, Mirosław Piotrowski, Paweł Raczyński

(prevzato z Informaci o Chartě 77, č. 11/1989)

MJS k Mezinárodnímu dni dětí

"... Mám je všechno řešit, a to nejméně v tom smyslu, že naznačuji a nevzrohojuji se toliko na myšlenky dětí, ale v liniích jednotlivců, v každé rodině, v mezinárodních vztazích, v každém městě a státě. Jane přeměňovat, že na těchto rovinách je dostatečné pole působnosti pro nás rovnou před každou žádostí a nároky nadějí, že taková působení může mít dalekosáhlý dopad..." (ze základního prohlížení MJS-D).

T tyto růžy nás přivedly na mýšlenku uspořádat v příštěm týdnu MDD akci, vyprávě nepolitikům, kde by si lidé hráli a nadouvali se.

3. Května odpoledne se na Českém ostrově v Praze sešlo asi 70 dětí a 200 dospělých. Byly přinášeny různé hry a soutěže děti malovaly malířici papír, slibaly v květinách, malovaly v knoflíkách, gally pouklopou koláče, oblékaly se jednou rukou, hraly hulajky, trefovaly se míčky do veselých papírových panenek. Do akce se hra se zapojili i dospělí, např. přestávkou. Jenom nahoře "velkými rohama" (děti se počítaly značenými dřívě ze žďářského statutu pochopit pravidla). Pro všechny děti, které se zúčastnily, byly připraveny sladké ořechy a papírová medaila s obrázkem a věnováním od MJS.

Závěrem proběhal v jiné části ostrova fotbalový turnaj nazývaných iniciativ "O osvobození parku Štefánka". Zúčastnila se ho mužstva Českých dětí, Společnosti za veselou a nadějnou budoucnost, Mirovaný Klubu Johna LeWyma, Vokax, Revolver Novus, Měsíčního klubu "Kvantového dne" složené z díváček. (Přesně v intentních rozvážkách jednotlivých iniciativ skončili úvodní zápas MJS versus Revolver Du ne Orlí).

Po celé odpoledni e přišly děti děti na ostrově vzdłużní bezpečnosti v civilu a pozírovali videozáznam - nenechali si ujít ani závody v kutilení mičů hlavou. Některé děti je přivítaly do uzavřených a otevřených svými otuženými, zde se všecky vrátili v veselosti. U vstupu na ostrov legitimovali všechnu přicházející uniformou československého SAS a některé z nich na ostrov odmítli vpustit. Těží proto výjimečnou fotbalovou mužstvo Společnosti za veselou a současnou k ostrovu nevedlých.

Z českých důvodů nebylo možno fotbalový turnaj dokončit - proto se účastníci rozhodli věnovat osudu připravenou pro vítěze (porvalíčkovou sošku broučka - "osvobozeného parku Štefánka") a přes pedesát tisíc čínských papírových dolarů dvěma dohlížecům z vnitřní SSSR, kteří ve večerích hodinách již vypadalí naše životní zákonky. Prisahali osudu převzít a všechni přítomní se kolem 20. hodiny v klubu rozloučili. Alice měla nezí přitomní velký úspěch.

V druhé přípravili mirovi aktivity ke Dni dětí akci, kterou nazvali "Rajdete s námi malovat na chodnicích". Dílny nejmenším dětí předem vylepovávali

v brněnských ulicích letáky, ve kterých zvali děti i jejich rodiče i. června na prostranství před Janáčkovým divadlem, kde celá akce probíhala. Všechny přichodící vital velký nápis "Nezávislé mírové sdružení" napříč zemí. Přišlo asi 50 dětí, které asi dvě hodiny malovaly obrázky barevnými křídami. Spolu s mistropředsedou České mírové rady panem Zdenkou hrádkou a s jedním amatérským malířem utvořili brněnskí aktivisté NMS porotu, která vybrala nejlepší obrázek, jehož náležného autora odměnili. Všechny děti dostaly na památku od NMS krosbu s přáním všeho nejlepšího k MDD. Celá akce byla účastníky i náhodnými kolemjdoucími jednoznačně hodnocena a některí slibili, že budou informovat brněnský večerník.

Také v Liberci uspořádali aktivisté NMS k MDD úspěšná "Dětská odpoledne". Připravili různá hry a soutěže a na závěr se děti mohly podívat na loutkové divadlo. Přišlo asi 20 dětí s rodiči z Liberce a okolí, protože i zde vylepovali aktivisté NMS na různých místech pozvánky.

V Brně i Liberci proběhly akce ke Dni dětí bez přinášení účasti policie.

Setkání moravských aktivistů NMS

Na začátku května se uskutečnilo první setkání NMS ze střední a severní Moravy. Účastníci setkání vydali prohlášení tohoto známkování:

1. Května 1989 se sešli ve Šternberku členové a přátelé Nezávislého mírového sdružení - iniciativy za demilitarizaci společnosti ze severní Moravy. Na této schůzce se především vzájemně poznali a vyňenili si názory na činnost NMS a jiných nezávislých iniciativ. Účastníci setkání souhlasí bez výhrad se základním prohlášením NMS. Za nejdůležitější oblast činnosti považují:

1. Činnost směřující ke zkrácení základní vojenské služby, zavedení náhradní služby, ke snížení počtu vojenských cvičení vojáků v záloze a k jejich zkrácení a k celkové demilitarizaci společnosti (např. omezení předvojenské výuky ve školách).

2. Mírový vývoj společnosti je nepředstavitelný bez respektování lidské důstojnosti a práva každého jednotlivce na svobodu svědomí a projevu. Proto za podnátku každého pokusu o dialog se státní mocí považuje propuštění vězňů svědomí na svobodu. Současně máme za nezbytné neprodleně provést takové právní úpravy, které by znamenaly věznění občanů bez soudního rozhodnutí. Aktiviste NMS Haná Marvanová a Tomáš Dvořák jsou vězněni již více než půl roku. Vězněna je také Jana Petrová a další naši spoluobčané, kteří se projevili v souladu se svým svědomím.

Na této schůzce jsme se rozhodli na zaměření a obsahu další činnosti NMS na severní Moravě. Pro zkoušení činnosti a informovanosti budeme vydávat zpravodaj. Zájemci o naši iniciativu se mohou obrátit na adresy:

Milan Hořinek Rooseveltova 17 Olomouc 77 200	Jaroslav Bílek Jeremenkova 30 Přerov 750 00	Miroslav Šverdlik Pulharská 20 Kroštějov 796 01	Václav Mach Blatec 26 703 74
Jaroslav Gregovský Faseka 205 okr. Olomouc 703 97	Stanislav Kováčik Gottwaldova 231 Mánesův na Hané 733 44	Jiří Suchan Merudova 15 Šumperk 737 01	René Müller Nová 3 Mohelnice 709 05
Petr Švab Stanislavova 11 Mohelnice 709 05			

Na dalším setkání, které proběhlo 4. června, již bylo k dispozici první číslo Zpravodaje, složené převážně z původních příspěvků. Zároveň účastníci tohoto setkání prodiskutovali některé konkrétní možnosti aktivity v rámci NMS a shlédli dva Videojournály. Zúčastnilo se asi 15 lidí. Obě setkání provázela atmosféra porozumění a důvěry, možná i proto, že vystala stranou pozornosti příslušníků čs. bezpečnosti.

Manifestace k výročí osvobození Plzně americkou armádou

Dne 6.5.1989 před 17. hodinou se sešlo v Plzni na náměstí Míru asi 300 občanů, kteří chtěli uctít památku amerických vojáků, kteří padli při osvobození západních Čech v roce 1945.

Krátce před 17.00 přešel jeden člověk k pomníku a položil kyticí květinu, poté položilo květiny dalších asi 20 občanů. Přesně v 17.00 byli účastníci z reproduktoru umístěného na voze VÚ vyzváni k rozehodu, neboť shromáždění je NV města Plzně zakázáno a že svoji přítomností naruší veřejný pořádek a mohou být potrestáni pokutou až 10 tis. korun. Tato výzva byla opakována anglicky a německy. V ulici Soukenické byly připraveny tři autobusy, které byly obsazeny příslušníky SMD v uniformách a příslušníky SMD v maskách, kteří měli za opasky pistole a pouzta. V 17.15 byla výzva opakována, na což shromáždění reagovali potleskem. Kolem 17.30 zazpívali shromáždění občané hymnu a část se jich rozešla. Ve tři čtvrti na šest přistoupil k pomníku řetěz 20 lidí, vedený hochenou americkou vlajkou, který vyzval ostatní, aby se k nim přidali; na tu výzvu se přidalo asi 100 lidí, společně drželi minutu ticha za padlé vojáky. Poté se lidé začali rozcházet. U pomníku setrvalo posledních 3 lidí, kteří byli v případě legitimování příslušníky SMD, kteří k nim přijeli dvěma auty, a vyzvali je, aby do 10 minut opustili prostor náměstí, nebo budou zadrženi. Poslední účastníci této výzvy uposlechli a rozešli se.

CZNAÍMENÍ NMS v Poděbradech

Na konci dubna 1989 se k NMS připojilo 3 lidí z Poděbrad a okolí, kteří ve svém dopise níže jinou piší:

... Prohlašujeme, že jsme se plně stotožnili s prohlášením a programem NMS. Knutí u nás v Poděbradech se rodilo těžce, neráželo především na neznalost, stroh, lenost a lhůstekost... Dali jsme hlavy dohromady a výsledkem bylo to, že i u nás by se něco něco dělat. Přece problémy, které nás trápí, najasou jen "pražský či liberecký". Nelze problémy přehlížet a dělat, že se nás to netýká. Dřívěj nebo později se stejně musíme s věcmi utkat. Tak do začátku naší existence jsme si dali za úkol uspořádat kulturní akce, na které zveme zástupce státních orgánů... Pokud budou mit zájem, tak s nimi nímině hovorit o oblastech jako jsou: mír, lidská a občanská práva, ekologie, státní moc a ústava...

Pozn. red.: Tato kulturní akce měla proběhnout 13.5., ale nestalo se tak. Příslušníci Bezpečnosti ji znemožnili. Doufáme, že se přátelé z Poděbrad nenechají odradit a těšíme se na zprávy o dalších akcích.

Kontaktní adresa: Ivan Stejskal, Rozkoš 36, 209 21

Připojili se:

Josef Krutsal, Janáčkova 942, Úvaly, 240 02
Ladislav Hlouký, Revoluční 235, Ondolana Voda 250 70
Petr Riegollimarsach, Česbana Voda 371, 250 70
Ivo Kachtík, Vosmikrových 22, Praha 3 - Libeň, 120 00
Martin Uskurov, Hlavní 2730/149, Praha 4 - Sparilov II, 140 00
Miroslav Mádl, Leopoldova, Praha 4, 140 00
Lubor Kohout, Karlovo nám. 17, Praha 2, 120 00
Rudolf Michálek, Mladečovice 77, 703 99
Miroslav Šemr, Chabry 2, Praha 5, 155 00
Květoslav Doubek, Lídičká 453, Černé Sádky, 552 03
Jiří Hruška, Oněříčská 31, Karlovy Vary, 360 05
René Ludvík, Mládežnická 2, Karlovy Vary, 360 05
Petr Kibus, Národní 1121, Poděbrady, 290 01
Petr Kosinka, Žuká 10/V, Poděbrady, 290 01
Tomáš Novák, Nouzov 45, Dvorce, 120 01
David Exner, Matzova 329/2, Poděbrady, 290 01
Vlastimil Kula ml., Matzova 741/2, Poděbrady 290 01
Ivan Stejskal, Rozkoš 36, 209 21
Zbyněk Běner, Opolská 120, 209 07
Dára Štěpánová, Novoměstská 43, Praha 8 - Libeň, 120 00
Alexandr Bležík, Litoměřická 713, Praha 9 - Prosek, 190 00
Tomáš Sedláček, Ostružná 2911, Praha 10, 140 00
Ivan Havlíček, Jízdárenská 8, Karlovy Vary, 360 00
Ivana Talmáčková, Furmanek 7, Karlovy Vary, 360 09
Bohdan Fuchs, Debrůdce 150, Horní Metná, 362 37
Libor Burda, Pukinská 25, Liberec, 463 13
PhDr. Libor Konvička, nám. A.V. Švarcova 3/126, Praha 6 - Dejvice, 160 00
David Černý, Soukenická 7, Praha 1, 110 00
Ladislav Marvam, Žižkova 340/11, Velké Pečeřice, 251 69
Felix Jaržábek, Rostovská 20, Praha 10 - Vršovice, 101 00
Jan Sviták, Pod lázní 12, Praha 4, 140 00
Karel Smarda, Chaničkova 964, Praha 4 - Kunratice, 140 00
Petr Zvědělák, Dukelských hrdinů 24, Žižkov 506 01
Roman Kincl, Fr. Pešky 701, Praha 4, 140 00
Miroslav Černý, Tiborská 20, Praha 4, 140 00
Jan Mikaliček, Jugoslávských partyzáňů 24, Praha 6, 160 00
Tomáš Dub, U akademie 9/209, Praha 7, 170 00
Miloslav Beneš, Vlkova 7, Praha 3, 130 00
Petr Procházka, Marie Majorové 1620, Sokolov, 356 05

Ještě větu...

25.4. mělo proběhnout další setkání pracovní skupiny, která se mj. zabývala náhradní civilní helmov, a v níž jsou zastoupeni členové ČSMV a aktivisté NMS. Schůzka byla z "technických důvodů" odvolána, náhradní termín nebyl stanoven...

Jak máte zájem, aby vaše příspěvky a zprávy o akcích byly otiskovány na lettinu, dodávejte je, prosím, písemně. Ušetříte nám to mnoho času a peněz.

- v poslední době odebraly orgány pasů a viz mnoha aktivistů NMS cestovní pasy či odmítly vylat výjezdní doležáku k cestě do zahraničí. Mám rád tyto zprávy většinou jen od aktivistů z Prahy a zajímala by nás i situace jinde. Všichni, kdo jste ve svobodě cestování jakkolimezováni, osvěte se na adresy redakce!

- Přátelů, užice na Bulletin je časově i finančně velmi náročný. Učetní byste nám mohlo prát, kdybyste mohli poslat cifrankované obálky s vaší předepsanou adresou, ve kterých vám budeme Bulletin posilat. Nemusíme už ani připomínat, že se rozhodně vymíti veškerou korespondenci posílat doporučeně, případně doručit osobně.

- Svůj podpis pod základním pravidlem NMS-DS odvalal Tomáš Vodrážka: "Po zvážení všech okolností a snutosti cívoláván svoje členství a účast v Nezávislém sdružení s náročnou z osobních důvodů...". (Jako jsem se dovídám, vznikaly příkladnou SVD nějak na Tomášovy rodiče, kteří jsou oba užiteli.)

Pomalu jiným spisem se o NMS distancovala Jana Schejbalová. Z jejího dopisu, který proslála bývalým aktivistům NMS vybíravne: "praktiky NMS, všímání svých aktivistů pořízení petice za odzbrojení jsou zarážející... nemám žádat cíle ani směry NMS a nechci být jeho aktivistkou...". Škoda, že se Jana nepodívala pozorně na tento podepsaný, nemuselo dojít k tomuto nedorozumění.

REAКCE, ČLÁVKY, DOPISY

Důležitost vojenské služby v Československu

(článek)

Zaujmout zcela jednoznačně stancování k budounosti vojenské služby v Československu by bylo normální pouze na základě hlbší a čílkadlnější analýzy zahraniční - a vnitropolitické a na základě převých člají o čs. ozbrojených silách, které má výslovo ve své výřečnosti dostupné. Zde se musíme rozjet pouze na obecnější formu ači problému a vytvoření základních požadavků, resp. alternativ.

Rozhodujícím výchozím bodem mě vžák mohl být připomínet, že dosavadní systém funkce armády nete' může dál dále povídovat se únosný, nabol' nesmírně zatežuje lidé a ekonomika a nadeje společnosti a ve svých důsledcích vede k jejich závažné degradaci.

Všeobecná branná politikou, založená jednou v čl. 24 č. 11/73 Sb. rodu na takto vysloveném súvěti militalitance společnosti onluvitelné a geopolitickým postavením Československa jako "bismarckovského" krále k Evropě, jistá strukturální metodická otíření v N.P. 3.1.1969 (minimální výběr neúplných a kontingenčních - nejsou tu například vojenskou technikou typizované jednotky DM, O) i NS RVPZP (SP), nás přesto stále co do počtu vojáků v percentuálním poměru k celkovému počtu obyvatelstva mili evropské "významnosti", a to s 1,7% na Čechy a 1,97% a Moravou a 1,32%. Kdyby měly v české politické entitetě ČSR mili domácí soutěžní úroveň, měla by v ČR být počet vojáků 45 000 767 550 vojáků, resp. ČSSR by mohla mít významnost s rozsahem 100 000 na výměře 1000 km² až 1200 km² s rozdílem významnosti mezi Českou republikou a německou Holandskou (10 000), stejných významností než poloviční

1. Slovenský je skoro 15 milionů, tedy středně výše s obyvatelstvem ČSSR. Podobně je to i s náklady vynaloženými na zbrojení, kde jsou v evropském poradí ve většině druhé zbraní!

Dominuje se, že je prvně nyní třeba, aby Československo přijalo své do svojí geopolitickou situaci a pozici klíče k Evropě jako východiska vyrovnání se s vlastní tradicí státní a duchovní, aby se tak plně a vedeně spolupodílelo nejen na nové evropské situaci, charakterizované první radou. Mílným pokusem o vyrovnání se s tradicí evropského bytí a myšlení, ale i epochybně nutné sebeidentifikace se svým duchovním zázemím tvří v tvaru celoplanetárním, setkání velkých duchovních systémů světových, které se nyní jeví jako základní stavební prvek současného i budoucího.

Jakoli jsme dalece toho, podčíslovat čísla armády v současnému nestabilním rozděleném světě (a nekončné konflikty na celé planetě k tomuto tématu stále obracejí naše pozornost), dominuje se, že Evropa se pokouší s prvními krokami na cestě překonání regionalismu a snaží se řešit své problémy globálně. Do okruhu nově řešených problémů patří i armáda, neboť je to první ona, jejíž přímý i nepřímý podíl na mezičítání přírody i člověka a páminání materiálních, lidských a finančních zdrojů jiných než člověků. Téma je rozhodující!

Je i naše, abychom se t chce evropského knutí aktivně zúčastnili, žádavuje nás k tomu nej en naše duchovní tradice na posuzi duchovní tradice západoevropské a východoevropské, ale i samu tvar našeho území a jeho polohu, ne nadarmo připomínající most,

Uvědomujeme-li si, že úplná likvidace armády je zatím pouze tužkou, ale nikoli bezprestižní realitou, jení se jako nosná alternativy pro nejbližší budoucnost

1. profesionalizace armády se současným systémem důstavnery, resp. samo-ozbrojením obyvatelstva

2. zkrácení vojenské služby při so učasmě možnosti volby služby náhradní

Zásadní přednost dáváme alternativě číslo 1, neboť v sobě implicite obsahuje i alternativu číslo 2 - to jest řeší i problém náhradní služby z důvodů osobních.

Jeli všeobecným trendem vývoje společnosti zvyšování kvalifikací a stejně co nejdobrnější výkon pracovních činností, je anachronismus, že v armádě, disponující nejmodernější technikou, vyžadující specifické vysokolénní kvality, je tato technika ztráta sverována lidem vícenásobně nevelkolepě říkovaným. Už te stávající armádě je však každý čtvrtý voják profesionální. Námitky novětských i našich teoretiků, že by profesionalizace armády vedla ke zvýšení vojenských výdají dle tak vysokých, lze odmítnout tím, že profesionální armáda by mohla, že musela a být podstatně nižší počtem, protože kvalitnější výcvikem a vybavením. Nám se zde jako daleko zásadnější jeví skutečnost, že profesionalizaci se utváří sevřený, relativně autonominí, výlučně subordináčně organizovaný aparát výkonu státní moci, což ve svém zdrodku skrývá nebezpečí zneužití proti společnosti samé. Proto je považováno za nezbytné přísně legislativně vymezit práva a povinnosti profesionální armády, případně ji doplnit o systém důstavnery světového typu nebo samo-ozbrojení obyvatelstva (což je jedna z Marxových ateistických myšlenek, realizovaná např. ve Spojených státech).

Buď-li nejnepraktičtěji přistoupit os rychleji a nejrozumněji k implementaci alternativy číslo 1, počadujeme akademickou realizaci alternativy číslo 2, přičemž ji považujeme za řešení pouze dočasné a předběžné. Obsahuje zároveň vojenská služba na dobu jen nezbytně nutnou k intenzivnímu nácviku vojenských činností, aniž je potřebt predužování z davoči mravního glajchování vranců. Současně zaznamenáme, aby bylo možno zahrdat výkon vojenského závazného služby s důvodů osobních - oznámiti moct a užívat svou činnost a působení - a zároveň ji běžně sloužit (například

v léčebných zařízeních, pečovatelských domech, domovech důchodců) nebo ekonomický významnou pro společnost (práce na ochraně a zválebování životního prostředí, práce v zemědělství, práce ve stavebnictví). Za dobu jen nestytně nutnou k názviku pak považujeme 5 (pět) měsíců, nejdéle však 8 (osm) měsíců. Doba náhradní služby by mohla být asi dvojnásobná, nejspiše 12 měsíců.

Očekáváme, že se k našemu návrhu seriózně vyjádří v otevřeném dialogu vojenští a političtí představitelé.

V Praze v březnu 1969

K vojenským hračkám...

Na VI. mezinárodním kolokviu o dětské literatuře v Suhlu (DDR) byla 2. června 1968 přijata jednoznačná rezoluce, ve které se říká: "Spisovatelé různých zemí a různých názorů se sešli v Suhlu, aby se paradiili o toleranci v knilech pro děti. Jednotní jsme v názoru, že dítěti patří budoucnost v míru, kde mají také svoje místo hra a radost. Jsme také jednotní v postoji proti násilí a proti všemu, co násilí podporuje. Jsme proti tomu, aby se vyráběly a rozšiřovaly vojenské hračky pro dětskou ruku. Jsme proti zbraním dospělých, ohrožujícím svět, který má patřit dětem... V Mezinárodní den dětí se zavazujeme, že my, spisovatelé, učiníme ve svých zemích vše pro přijetí této rezoluce! V tom je naše odpovědnost!"

(Josef Pohl, Mnen č. 41/1968)

Dr. Pohlovi jsem koncem loňského roku napsala a brzy přišla odpověď: "... Cíle Nezávislého mezinárodního sdružení jsou velice přitažlivé a velice se shodují s hlavní myšlenkou rezoluce přijaté na mezinárodním kolokviu v Suhlu... Co jsem pro tuto myšlenku udělal: Hovořil jsem o tom v Čsl. rozhlasu, v Čs. televizi a ve zmiňovaném článku. Tyto počiny jsem oznamil Svazu československých spisovatelů do Berlína a kopii jsem zaslal na vědomí Svazu českých spisovatelů. Víš asi nemohu... Přemýslejte, jak nejlépe začít a já jsem plně pro. Spojíme-li myšlenky a síly, musí se něco zdařit a třeba i to můlo je v této věci hodně..." Ke spolupráci bohužel nedošlo, protože dr. Pohl, autor českých knížek o přírodě, 30. prosince loňského roku zemřel...

Sama vlastně nevím, jak se k této věci stavět. Vojenské hračky mi vadí a tank bych dítěti nikdy nekoupila, ale... V tom to přece není. K neschůzce a zlobě není hračka potřeba. A i tam, kde taková hračka není, může být ošklivosti plně.

Přesto jsem v říjnu napsala na ředitelství několika výrobních podniků - n.p. Igra (setrvačníkové vozidlo "obrněnc", igraček-voják - pohybová figurka s různými doplňky, obrněný transportér s raketometem, kulometem či radarem...), VD Směr (modely letadel včetně vojenských), řevopodnik města Brna (soubor "vojaci"). Požádala jsem o informace: čím se vlastně výroba vojenských hraček v nás řídí, kdo výrobu takových hraček navrhuje, kdo ji schvaluje, jaký je výběr o vojenské hračky zájen, kolik se jich vyrábí. Odpověď zatím příšla pouze z VD Směr: "Neznám, odkud máte informace, ale naše družstvo nevyrobí vojenské hračky a ani neuvažuje o jejich případném zavedení moží nové výroby." (vedoucí odbytu VD Směr)

Zároveň jsem napsala dopis i několika odborníkům - dětským lékařům a psychologům. Dovolím si tu učítovat jednu z odpovědí:

"... Jsem velice pro demilitarizaci společnosti a pro zavedení náhradní cívní služby pro 'nevojáky'. Ale k vaší snaze o zákaz 'vojenských' hraček nemám jiný postoje. Myslím si upřímně, že je to zbytečné plýtvání silami. Ne-

yenek to vypadá logicky, že základním se takové hračky a děti je nebudou mít v dohledu. Je to ovlivněn tvy psychický mechanismy, které jscou za mimi v pozadí. Jenomže to je moc jednoduchá (i když libívá a běžně literaturou tradovaná) výdavačka. Agresivita je něco mnohem širšího a hlubšího, totiž v lidem. Životním strukturem mnohem hlouběji zavodovánho, než si myslíme. (To by bylo krásné, kdybyste byli jen povrchoví kulturní nároce, který by se dal ovlivňovat i začínal.) A konco konci to haló není seno a soubějnicí (musím te agresivitu) - jde o to, jak ji vést k dobrému, jak ji kultivovat, jak ji využívat - a ne jak ji potlačovat nebo zanedbávat. Špatně zamýšlená agresivita dělá to, proti čemu bojujete - ne agresivita sama. Proto v tomto případě jsou hračky celkem irrelevantní - ba naopak, či navíc. slouží k odreagování agresivního napětí, které se v mnoha dětech hromadí (a to u dětí věkostních, které takového odreagování potřebují). U těch několika psychopatů, jimž je agresivita "ke škodě druhým" vlastní (jaksi primárně v jejich osobnosti) také žádný základ vojenských hraček nepotřebuje - ti již nepotřebují a patrně ani s nimi chtějí hrát - ti prostě používají vhodné "nástroje" k ubližování druhým - to je jejich pracovní materiál. Hračky, právě proto, že to jsou hračky, mají unikátní účel - ne tolik v zacházení s obecními předměty (takži jsou svant, miniaturom), ale pravě k odreagování napětí (i nezdravého) v určité oblasti psychiky - a to v době, kdy je na to čas. Tedy hračky - ve hře. - Myslím te něco hračkového, jako kdybyste chtěli zakázat cvičení sily, telecvičku, kulturistiku apod. - protože lidé silni nahoře spíš druhým lidem vylézají. Jenomže lidé silni se kopodivu němě povídají než ti ne-silni - a cvičení sily doporučujeme, jako terapeutický prostředek proti přílišním agresivním tendencím (tém "ke škodě druhým"). Není nikdo prokázáno (aspoň pokud vám), že by děti, které si hrají s vojenskými hračkami, byly agresivnější v dospělosti - a že by se z nich stali agresivnější dospělí. Sám jsem přesvědčen o tom, že u dětí neurotických a úzkostních lze těchto hraček terapeuticky využívat již k uvolnění napětí, až něž pak teprve může novozávit kultivace agresivity správným směrem. Už nemyslím si, že byste se mohli pouštět zrovna v této věci do argumentace, která je, mřně řečeno, hodně povrchová a nepodložená, byť - jak jsem řekl - hrazenek libívá. Daleko těžší je práce na vhodné kultivaci agresivity - a do té se kopodivu nikomu nedáce. Ale je to po méně součtu jediná směšná cesta..."

Jak já vidět, není všechno jasné a je asi opravdu nutné začít někde hlouběji... Napište, jak to vás vy, příp. máte-li nějaké vlastní zkušenosti či znáte názory lidí fundovaných...

Ruth Šermová

Vystoupení Mient Jan Fabera a holandské IKV

Následující text je překladem vystoupení pana Mient Jan Fabera, generálního tajemníka IKV (Nevzdorového mírové rady v Holandsku) na setkání s holandskými i zahraničními přáteli v holandském Driebergenu 19. února t.r.e. (podobná setkání se v minulosti uskutečnila v Budapešti, Varsavě, Praze, Paříži):

"Pokusím se změřit se na to, co musí být skutečným cílem našeho usazení. Ale nejdříve mi dovolte několik postřehů. Když jsem včera večer poslouchal včerejší vystoupení a diskusi, zdálo se mi jasné, že většina příspěvků ze zbytku Evropy se zabývala zbrojením a odzbrojením. Objevily se i některé nové iniciativy, např. proti jaderné modernizaci NATO, proti přesunu bojových letounů F-16 ze Španělska do Itálie apod. Na druhé straně lidé z Maďarska a Polska mluvili o něčem naprostě jiném. Mluvili o ja-

nakrací, lidských právach, sociální spravedlnosti - a říkali: tohle je to, co si my své situaci představíme když se hovoří o míru.

Rád bych věděl, z čeho ten rozdíl pramení. Možná prostě každý z nás vychází ze své specifické situace. A možná není "fair" chtít po nás, aby se zabýval žirafou problémy, když se intenzivně věnuje svým. Možná je tady na Západě úvodní a potřebné mluvit o nuklearizaci západní společnosti, o militarizaci globální, zvláště pak o jaderné hrozbe. Když tu žijete, esmořejmě to považujete za naléhavou záležitost, na kterou musejte reagovat.

Ale když žijete ve východní Evropě, setkíváte se s potlačováním a porušováním lidských práv. Jste si dobře vědomi toho, že vaše situace je specifickou a zájemnou formou militarizace. Když žijete ve "východní" společnosti, neporozumíte možné řešení o militarizaci na Západě. Možná jím ani nevete chtít porozumět nebo je brát vážně.

Myslím, že je mezi námi veliký problém. Ono je nakonec divné, když si uvědomíme, že my na Západě mluvíme o jaderné hrozbe, která niří - proti komu vlastně? No proti lidem ve východní Evropě. Ale ten o tom "níkdo" nehovoří. Lidé tam mluví o potlačování a porušování lidských práv, ale ne o jaderné hrozbe, která mříží na lidi.

O této hrozbe hovoříme my. Jistě to je určitá "samohrozba": A proč se v západní společnosti tak málo mluví o útlaku ve společnostech východních? Možná pro to, že to "není naše problém". Je to však problém, musíte si s ním poradit a vyřešit ho. My žijeme v této části Evropy. My jsme privilegovani. Vy máte své specifické problémy. My máme svá privilegovaná probléma, jako třeba závoj v jaderném zbrojení.

Vzpomínám si na shromáždění Světové rady církvi ve Vancouveru v roce 1973. Mnoho českoufů z třetího světa nás, Evropanů, kritizovalo, protože jsme se totíž zaměřovali na své domácí problémy, např. na jadernou bombu, zatímco na třetí svět tou dobou bombu už dopadla a miliony lidí tam umíraly hladem. Západ církevně "bombu" do značné míry ignoruje.

Když jsem včera večer poslouchal úvodní vystoupení, měl jsem skutečně pocit, že opravdu žijeme na rozděleném kontinentě: že jsme rozdělení také my, mezi sebou. Když nikdo nelze schopen identifikovat se s problémy druhé strany, mluvíme prostě jen sami o sobě.

To je státní problém. Protože jedním z hlavních důvodů našeho setkání je odpovědět na otázky: Jak překonat rozdělení Evropy? Jak se sjednotit? Jak se k sobě dostat?, musíme nejdříve zjistit, jestli máme něco společného. Protože pokud nenačiníte společného jmenovatele, jak nášenec chtit našestvovat k těmto otázkám? Takže se na chvíli soustředme, ne na své národní či osobní problémy, ale zkuste definovat svou společnou situaci.

Které faktory jsou dnes, když mluvíme o problémech rozdělené Evropy, podstatné? To se dnes, v roce 1989 děje, když mluvíme o konfrontaci? Kde a co je příčinou této konfrontace? A co rozdělení, nerovnost, nespravedlnost, nedostatek porozumění? Proč se chováme tak divně? Jaký je naše celoevropská perspektiva? To musíme zjistit nejprve.

Myslím, že ty staré faktory, které způsobily rozdělení v Evropě a které nyní moc staly, nyní rychle mizí. Tyto hlavní faktory byly přirozeně ideologického a vojenského charakteru. Jsou čím dál méně důležité... Tady jde o ideologický faktor, přečtěte si, prosím, co říká Gorbačov v jeho knize *Principy*. Na světě existovaly - a tuto myšlenku zastával i Gorbačov - dvě ideologie a tudiž i dva ekonomické systémy - socialistický a kapitalistický. Musely soutěžit o vítězství, jen jeden mohl prevládat. Vojenskou vo v této knize piše: Ne, je mi líto, ale je jen jedna vinná strana, a tou je věžní hospodářství. Musíme svůj zastaralý systém upravit pro vlastní tržního hospodářství a pokračujeme tak.

glasnost - nás zákonodárný systém musí být silnější s početností lidových práv, pluralismus a demokracie nejsou se socialismem neslučitelné, atd. Ideologický rozpor mezi Východem a Západem doopravdy slibne, i když něho rozdílů dlece přetrvívá.

Ustupuje také vojenský faktor. Sovětský svaz stahuje své jednotky ze střední Evropy, načež snižuje vojenský rozpočet o 10-15%.

Dal jsem před rámci této výzvy na ústředí NATO v Bruselu a tam jsem slyšel: my jsme vytvořili tento systém vojenských bloků... Měli jsme pod kontrolou toner celou Evropu. Ale jedna strana teď ustupuje a NATO je na všechno normo. Vidíte, Rusům se opravdu nedá věřit.

Samoříjné, jsou také rykti, protože studenou válku vyhrálo NATO, ale své provině.

Chci zdůraznit, že situace se od základů mění. Samozřejmě, vojenský se dale vývíjí, existují plány na jedernou modernizaci, ale to souvisí hlavně s vnitřními faktory, třeba s přání politického, a tudíž "bezpečnosti" svazek západní Evropy, spíše než s konfliktem Východ-Západ jako takovým. Pokud chcete podporovat jedernou modernizaci dnes, nebo proti ní protestovat, musíte užívat jiné argumenty než v minulosti. Je náměn obtížnější ukazovat na Romy.

Spousta politiků, oficiálů, akademiků i aktivistů říká, že budoucí Evropa bude mnohem nestabilnější než kdy předtím. A skutečně, když se studená válka byla velice stabilní, vše bylo pod kontrolou. V určité chvíli byla studená válka přejmenována "Götente" (změrně nespravedlivě napětí). Nicméně stará struktura zůstala - avšak objevil se jistý druh politického a diplomatického vzájemného porozumění mezi Východem a Západem. Společně jsou situaci významně zorganizovali! Uvolnění shora, takže tomu říkají, a vyjednávání, umírování, zastrašování a kontrolou terofem. Velice stabilní situace. Ale to teď pryč. Situace nade všechno nestabilní.

Východní Evropa se rozpada. A mnoho lidí na Západě si najednou myslí, že na hranicích západní Evropy se objevuje nový fármán - jeho jméno je "Korík". Jen na pozdvívajte: založ s obrovskou zadlužeností, se strašlivým stavem životního prostředí, spousty lidí, kteří by rádi země chtěli opustit. A kde chtějí jít? - k tomu, do západní Evropy. Iluzivní nasevá emigraci, zaujalší okamžitě výhledky, velice slabá občanská společnost. Východní Evropa jako "Korík" Spojených států západní Evropy.

Západní se západní Evropa snáší vytvořit vlastní seukracy Dům: Západoevropské společenství, západoevropský politický svaz. Dovem má být rok 1992. Na konci toho roku bude vnitřní hranice Společenství otevřeny všemu zboží. Budou existovat jeden jediný trh. Ale EMS musí být také "Euroský" společenstvím, když musí mít možnost volného pohybu po zemích EMS. Ale to je nečeské až dovolit jen na úkor jiných lidí. Otevření vnitřních hranic bude zároveň znemožnit ustanovení hranic vnějších!

A neplatí zde pouze argument, že by jinak do zemí EMS přišlo mnoho Turků a Marokánů - totéž platí (možná i více) o Poláciach, východních Němcích a dalších se stěhování a východní Evropě.

Nedávny tajný průzkum v NDR užíval, že by 1-1,5 milionu lidí chtělo opustit svou zemi a usadit se zde, zejména v NDR. To je 10% věkového obyvatelstva. Pojet tisíc Poláků to už užlalo. To je naše Evropa zítřka - ne, dneška.

Jak vý se divíte na všechny tyhle problémy? Je to problém náru nebo ne? Já myslím, že ano. Skupiny z Východu a Západu by se měly společně pomoci s těmito problény vyrovnat. Jsme konfrontováni s novými otázkami a musíme na ně odpovídat.

Po přání řečeno, nejsme, co se týče západní Evropy, příliš optimistický. Zíjeme na společnosti, která se o východní Evropu moc nezajímá. Vše-

bez jo všeobecný patrný nedostatek výročního zájmu o světové dějiny.

Tato společnost je skutečně velice otevřená. Když jde o vše, můžeme se dívat na cokoliv v televizi. Dostane se nám informaci, co žiječi si v zájmu vztahem. Nicméně, přesto se společnost stává stíl, rámec totalitního vztahu. Snad jako americká společnost. Lidé žijí blízko mezi sebou, pro své rodiny, pro své soukromé záležitosti, svůj soukromý byznys, pro svou rodinu, pro své soukromé záležitosti, svůj soukromý byznys, pro svou rodinu. Společnost je individualizovaná, občanská oblast je mimo číslo 1. Stále se o nás "velci bratří". Naši bezpečnost zajíždaji banky, pojistkovací ji se o nás "velci bratří". Naši bezpečnost zajíždaji banky, pojistkovací je EES? Evropský parlament se svými císařskými právy? Jaká je třeba demokracie? A v blízké budoucnosti? Naše společnost je něco vše vzdálené na jednotlivce a rodiny, kteří se dívají na televizi a nejdříve vzbudí na obrazovce sami sebe. Naše vedení vypínají národní nezávislost, estetiku a směřování nebo přihlouplých her. Zrcadlový ohraz nás vzdáleně.

Lidé ve východní Evropě si zdejší nále evropské dějinu lépe uvědomují a pamatuji než lidé v západní Evropě. Důvodem je možná to, že žili žít v podmírkách, kde se nech mohla jejich historické vědomí snadit. Přezvaný "socialistický systém" byl přímo jehož větší částí založen na institucionalizaci "čínského". Útlak se stal základem míru. Léž se stala následně tak normálním, že nikdo nemohl vědět inak.

V takové situaci je užšíkem důležité říct v pravdu, uchovat si v myslí skutečnou historii, skutečnou události a diskutovat o tom. Pokud je v hovoríme o nutnosti znovuobjevení naší společné evropské historie, pak je význam na Západě mnohem co učit od nás ve středoevropských a východoevropských zemích, určitě mnohem víc než vy od nás.

Je důležité si připomínout, že v době, kdy se na Západě vzdály komunismus a demokracie proti rezistence jederných zbraní sčítání do letu, život na Východě jste nadnesli čínsku "Jalta". Chtěli jste ho, kdy o své historii, o nadřazeném rozdělení Evropy, zatímco my jsme byli plně zaměřeni na jednou hranicou. Polozili jsme nám tu pravou otásku a dali jsme, aby nám dnešní pochopili, co se skutečně stalo a dělo. Ale jaké etapy ochopni za život? Je naše společnost jistě schopna přijímat tradice, bolesti a dějiny našeho společného Evropského domu?

Pokud tedy chceme opravit všechno vytvořit náš společným, pro Východ i Západ, pak první, co si musíme novějsem slibit, je hovořit o naší vlastní kultuře, informovat se novějsem o tom, co se s námi v naší specifické situaci dělo. Pakli to nejdříve a řekneme třeba: začneme něco nového a zapomeneme na všechno, co je za námi. Tisk zde jde o probrání. Je významné důležité přenocnit minulost a uvědomit si, že jsme všechno měli vždycky let žít v situaci, kdy se k sobě obě strany stodíly ráty, a že jsou výjimkou čelem k sobě stíly naše světly. Jistak jsme byli totálně odděleni. Těch čtyřicet let nám na nás byly devastující dopad. S tím se nám nesmířit.

Zadruhé, v našem společném nále náš okrovský význam vznikná solidarita. Problémy jedných i druhých se musí stát problémy společnosti. Zvláště když stojíme před novým východo-západním rozdělením, které ještě ně vystřídal symbolem "Mexika". Na základě tohoto století řekl německý prezident jednou Mexiko: "Ukážte Mexiko, tak vrátíme Bohu a tak blízké EU". Něto je Porfirio Diaz: "Ukážte Mexiko, tak vrátíme Bohu a tak blízké EU". Něto je to samé říct o východní Evropě, pokud jde o její vztah k EES? Musíme se potloukat vytvořit celé řady propojených skupin po celé Evropě. Zvláště problematický východní Evropy se musí stát součástí běžného života v jiných zemích, především západní Evropy. Nejdříve tyto skupiny pak společně vytvoří vytvárající síť, ve které je klavešní principem solidarita. To je naše odpověď na rozdělení Evropy.

Třetím problem, se kterým se nás "číni" musí vyrovnat, je politika. Takhle jsem řekl, no jsem příliš optimistický, když sleduji svět, kterým

ce Evropa ubírá. Samozřejmě musíme být sčítat, že myslím útlaku postupně v některých východoevropských zemích mít. Ale politika sjednocení Východu a Západu není v době dle. Budoucí ve třech hlavních oblastech politiky o sjednocení nastojí hlavně Němci. Despoletkářská a obranná politika se má stát výsledou NATO. Ekumenická politika je založena na EHS roce 1992. Zde, které napadlo k NATO, budou zřejmě připravovány o možnost členství. A "lidová" politika bude založena na rovnosti práv a možnosti jen pro občany EHS a jeho stávajícími vnitřními hranicemi a na výměnou hranicemi vnějšími. Jsem tvrdě proti berlínské zdi, ale min podsezení, že někoho západních politiků je patřit českým, že ten ta zdi v dohledné budoucnosti ještě bude stát. Pročto, když tam nebyla, co se stane? Ještě a půl milionu vysokovášníků ihneď odjíft...

Ráže "sít" se musí stát součástí nové evropské občanské společnosti. Zde můžeme hrát avantgardní roli. Na tento základě musíme ovlivňovat politiku, ať už horou podporili a hájili skutečné sjednocení.

Závěrečná poznámka. Náše "sít" potřebuje církve. Potřebujeme církve, aby nás chránily, podržely a inspirovaly. Křesťanství je základním sdružením našich aktivit. Samozřejmě víme, že církva (a i my sami) často zrasuji to, čemu skutečně věří. Chovají se spíš národně než univerzálně. Jsou omezeny vlastní situacemi, ochotné ke kompromisu, ochotné vzdát se a nikdy dokonce nechat se zkorumpovat. Nicméně je i druhá strana církvi, dle dnu smíření, lásky, útěše, poslání a jednot č, na kterou se pevně spolkuje.

A žije 1. ráj!

Když jsem v televizi sledoval dokumentární pořad o historii 1. ráje - Svátku práce, při dobových záběrech z dělnických bouří v USA mě napadlo: Tak tohle máme teprve před sebou a - jak těžko se dobývá každá demokracie.

Při letošním 1. máji v Praze se dělnická bouře nekontroly, znameně nezivnilí občané vydali do ulice oslavit 1. máj, připomínat se a upozornit na některá problémy, o kterých ti zahrávají tak neradi slyší. Aktivisté to nerěli lehké, v průběhu dvojadvaceti hodin se přivedy Pražané často zdeřily s nervozními policejními zásahy. Tyto důsledně likvidovali všechny transparenty jiné než oficiální, trhali je, zahazovali do popelnice a zabavovali, což i spolu s majiteli. Policejní zvláš, ostatně zcela očekávanou, vyvolala hasla jako Jíž miluji ředen 1939, Lidové noviny do každé rodiny, Zádáme akademické svobody, MČS a spod. Tříمانice o lidi a transparenty končily většinou zadržením zúčastněných a odvození na oddělení VÚ ve Skolské ulici. Policii při všeobecných vydátnější než jindy a důslednosti a okamžitou správou ponižovaly prodlouženou růstí lidových milicí.

Sám jsem byl vydívaný až po jednačtvrté hodině druhé polí prvníjových oslav, jíž ryze nacistické. Pod Jiráskou se zasmaly a sedem hodin odhalilo kordony policie a milicí, za nimi jsem rozehnal pestrou sbítku pravidel. Nejdříve v Michovce, opravku - nároč se zde děje. Nepočetný privedl několik lidí (prý zadírajíci Bezvýznamní českoslovenští mládež) kroužil kolem konč, ne vůči základní výzvě Dajte slovo mládež. Zvědavci na chodnicích si od milicistů dříži aktivní odstup, ale když čelo prívodu zastaví televizníci s kamery a mikrofonem, uvidíte se přeče jen větší shluk lidí. Zpravidla celkově neutrální hasla, neměle slámovaná z průvodu, vystřílejí okrášlejší (Chávek, Ondřej Havelcová), zasmí hymna. Růdy transparent, na který některé posypovali, za klisnité novole davu odniší dvě vystřílené gorky. Osvyti se povíd výzva k opřání prostoru, a Václavskou za chronicky ruří. Až bude 1. máj - nechekatelně reaguje tlačající dev. Policejní kordon se bouří vydívat záhorem a dav znatelně řídce. Ne, dnes

bý měly byt na základě kvalifikace. Když jsem říkala, že být vysvobozenou ještě v říjnu, když už byl říjnový ročník vojenské služby, když mě říkaly, že všechny nové vojenské služby budou v říjnu, když už bylo října, když se už všechny vyzvánice jeli, měly říct, že je všechno.

A jak to vypadalo ve Školáků? Či naší věci přidat nebo nahradit jeho významného předchůdce hrdinu, ovšem - nio normu. Už pořádání policejního výcviku prošel různými etapami. Místo míst i výcvikového programu. Vodík i výcvikového programu. Místní významný subjekt řešený trenýrován, kde nejméně dvakrát obvykle povídával. Celkem se zde v 3,5 měsíčovém výcviku střetávaly, zdejší hrdinu. Profesionální výcvikový postupné výcvikové v hodnotě čtyřiceti hodin Štanda Pavla a přebudil tím významným členovým posluchačem představu, poté Tomáš Štrouba z dle všech vzdoru hlasem. Dne včetněho svého přesunu skončily povídávání osoby až v květnu roku, kdy byla vysvobozena propráťovací. Ještě jednou když - až říjnu letošní a při této řek nařízenou.

Martina Štrou

Poznámka redaktoru: Naše článkového těchto prvníhojových cílových bylo ohláseno z představu proti významnému policiu. Petr Plaček byl propuštěn až v srpnu sloužící kromě Tomáš Štrouba, Jan Muka a Vladimír Trlička z J. Šestáku. Zvláště tomuž byl v důsledku zvázaného příslušného bezpečnosti a o státním životu. Někdy dřív začal začínat protestní hladovku. Byl propuštěn až 19. května, když byl již hospitalizován na jednotce intenzivní péče v nemocnici v Řevničově.

S l o v o k p r e d s t a v i t e l o n n e j o ř Č S S A

(Prispevok k diskusii o možnostach pochybnutia náhradnej vojenskej služby od prenosu vojenskej služby s dovoľom svedomia.)

Vysoko si všímam faktu, ktorou či už z neopříručeného alebo bližšej náročnosti sprostredkovanie vlastnej služby v armáde a za tento svoj dosiaholý postup sú ochotní polstupenecky všetky nepríjemnosti, ktoré sú pripravené náša spoločnosť. Nechajme sa radšie vložiť pred sily a zatvárať pred nás kriminálne živly, keď aby preverili hlas svojho svedomia. Spoločnosť s nimi často určuje "nepripravných recidivistov", hoci v skutočnosti sú recidivistami v tom najlepšom zmysle slova - doslední v odmietanom postoji k akumu- kujúcim násiliam, teda sprostredková násilia reagujúcimi.

Jemnú v mysele na tento výsledek zviažavať, či na jedinec alebo na celou členstvo najú brániť proti násiliu nemá sily prostriedkov, alebo násilu v záujme sprostredkovania počtu členov krajiny prostredníctvom násilie. Tento problém predstavuje členstvo člena svedomia a určite nebude nikdy ťažkovo zodpovedaný. Používanie násilných prostriedkov, ktoré sú rada samozrejoma patrí, bude net všetky svojich vtipcov i odporecov. Chcem však poukázať na určité - nazívame ich "slabiny" - odporecov služby v armáde a zia- roveň na to, ako bolo "slabiny" možné každý násilný spoločenský systém vyu- užiť pre svoje násile a tým zo svojho stanoviška si pripravi možnosť eli- minovať predchozí zlomito záporne postoj o odporecov služby v armáde.

1. Náhradna "vojenská" služba v dobových zdrojoch

Služba "vojenská" uvádzaná zámerne v urodzovských, Alkoholových službách, ktorá je náhradou slávobou za službu v armáde, je vlastne tiež v ojedine- skou službou, aj keď náhradou. V končnom dosledku nezáleží na tom, či takú službu niekto vylamáva v uniforme alebo v civilnucí obleku. Či podpisuje vojenskú prísahu (často úplne formálne!) alebo pracovnú zmluvu, či začína svoj pracovný deň vojenským buščkom alebo trikotníkem fabričnou súzrou...).

Kto odmieta službu v armáde, je ochotný priblížiť náhradnej vojenskej službe a tým urobiť znevýhodnenie svojmu národnemu. Preto by teda nás štát nemohol vo svojej príprave využiť tieto "slabiny" našej dnes, keď je v mnohých oblastiach nášho hospodárstva nedostatočk pracovných sôl? Ostatky platu v období vykonávania náhradnej vojenskej služby ako aj dňa kedy tejto náhradnej služby sa isteže dajú pri troche dobrej v i zo strany štátu využiť k obopolnej spoločnosti.

Hospodárska situácia v miestach Štátu je neutrálna. V nejednej oblasti sme sa ocitli už na úrovni rozvojových krajín. Udržiavanie armády predstavuje obrannú ekonomickú záťať, ktorá nás rozhodujúcej vplyv na znižovanie životnej úrovne a tým aj napokojnosťi našich občanov. Mnohé, dokonca ekonomickej silnej západné štaty už dávno poskytuju široká možnosti náhradnej vojenskej služby, iné prívrnní vojenskej službu ani nepoznatú a inde základnej vojenskej službe, trvá napomerné krátke a v napomerné volnejšom rehu. V tomto snore nás vo vývoji predchádzali aj niektoré socialistické krajin (MR, NSR) a vobec tým neoslabili svoju obrannoschopnosť.

Ak nás štát prenasleduje mladých mužov, ktorí odmiestajú službu v armáde kvôli svojmu pracoviu, a posielala ich do väzenia, dopúšťa sa sám na seba nespravedlivých národochospodárskych a morálnych škod, pretože v náhradnej vojenskej službe, ktorú by si tito ľudia uchali slobodne vybral, by drevá väzina z nich vynikala dokonca ako vzorci pracovníci. Doterajšia krátkozraká politika vedenia nášho štátu nám v tomto snore vobec neprospešuje.

2. Náhradná vojenská služba v období vojny

Je osudem každomu štátučnosťom, že každá armáda potrebuje pri vedení boja zázerie a to niečo v podobe svojich týlových zabezpečovacích jednotiek. Štandard akýkoľvek vojenských operácií nedôleží iba na tom, kto riadi bojové lietadlo, striela z tanku či zo samopalu, alebo spúšť odpalovacieho zariadenia rakety, alebo rozhoduje z veliteľského krytu o taktike a vedení boja. Táto časť armády isteže nesie hľavnú časťu boja, je v najväčšom nebezpečenstve života a má najväčšiu šancu získať hrdinské vyznamenania.

Nijaká armáda na svete však nemože existovať a viest svoj boj bez týlového zabezpečenia v širokom zmysle slova. Potrebuje napr. jest, ťaťať sa, obvážovať rany a operovať, udržiavať cestné a železničné spojenia, vyrábať vo fabrikach (niečo municiu!), potrebuje celý ekonomický potenciál. Deti vojaka tiež nezostávajú ponosne sané na seba, pretože v dobách vojny začnú učiť, pokúsiť sa škola nezachádza v bezprostrednej linii fronty. Ani starci a berhlánni ľudia se v takýchto dobach neponechávajú svojmu osudu a nevyhľadujú eko nepotrebnej niečo na smetisko. Život spoločnosti prebieha ďalej, aj keď v zmenených podmienkach vojny.

Odporcovia vojenskej služby z dovodov svedomia odmiestajú sa zácestovať na vojenskom zabilení a príčinenia podpore vojenskej výroby. Títo ich "slabiny" sa dôľa predsa využiť v širokom týlovom zámeri bez toho, aby museli byť niečo internovaní ako nebezpečné živly. Hlavotníctvo, sociálna služba, polinches, radačka výroba, určité zložky civilnej ochrany predstavujú napríklad len niekoľko oblastí, v ktorých sa tito ľudia možu dokonale a občasne uplatniť ku končnému prospešku bojujúcej spoločnosti. Či si pritom dosťažomne neuvođčim, že budú mať tiež svoj napriamy po diel práva na tom, proti čomu sa bária vo svojom svedomí.

3. "Slabiny" odporcov. Slabosť štátu

Iriuškme, že pre niektorých odporcov služby v armáde z morálneho a náboženského dôvodu je náhradná služba naplnenie náboženských (aj kum-

márych!) násled: Nezabíjať a miluje svojich nevrialibcov! Pokiaľ však existujú armády, ktoré sa ovšačia vo vojenskej učenosti, aby toto trv. "únos" mohli aj potencionálne uplatniť proti svetovmu protivníkovi, bude každá náhradná vojenská služba len formalizm ukáždneria svedomia, pretože v konečnom dosledku predstavuje potrebné doplnenie aktívnej armády.

Pripustme ďalej, že zase pre iných je odmietanie vojenskej služby otázkou dosledného používania na-másilia v každej životnej situácii aj za cenu vlastného sebaoberevania. Dokiaľ však bude existovať silnokolívací násilie vo svete a stúpeť na-másilia bude keď len platiť dovoľteľstvu, ktorý aj z týchto dôvodov finančuje svoje násilné prostriedky, bude sa tak - hoci aj načtiac a nevedome - pôsobiť na podporu násilia.

Toto všecko vytvára "slabiny" odporecov služby v armáde. Pred týmito "slabinami" niet úniku, ako nikdy nikto nežije nakrmelec svojho ľudu, ktorého vane ale výdy v spoločenstve, ako výdy je nútensý pre svoje plné sústavovo nie dýchať vzdach svojej doby.

Popri týchto "slabinach" ukazuje sa však v praxi slabosť miňho štátu. Na jednej strane nás řít vystupuje novonok ako mieruňlovný štát, žijúci v mieruňlom socialistickom tábore, právo na život v mieri po-kladá, za jedno z najzákladnejších ľudských práv, dokonca na najvýznamnejšich svetových fóroch predkladá aj svoje mierové návrhy, na druhej strane však bez akejkoľvek hanby posíala do väzenia tých, ktorí sa súčasťou budovajú mier učiniličnej cestou odmietania vojenskej služby a každej militarizácie. Toto nás je len ironia alebo snáď nedostatočná zákonosť, ale slabosť štátu. Takýto počinami dáva řít na ľubo, že vlastne neverí v silu svojej mierovej politiky. V takýchto súvislostiach všetky roční o mieruňlomnosti musia vymiešať nepresvedčivo ako prázdnas frázy a iba skôr súhla okla-nat druhú stranu.

Bolo by išlo veľmi zaujímavé a užitočné urobiť u nás oficiálny pries-kuum verejnej mienky na tému odmietnutia vojenskej služby z dôvodov svedo-čnína. (Mohlo by sa to urobiť napr. pri najbližšom súčinní občianskom.) Lehko by sa spodíhalo, kolko je ľudí, ktorí túto službu odmietajú. Pred-pekľačom, že by ich počet bol nízky, ak nie priamo zameňbatelný pre za-achovanie členyschopnosti miňho štátu. Ak teda nás řít siahá k trestat-ju stihaniu odporec vojenskej služby z dôvodov svedomia najmä v dobech mieru(!), je to rovnako znak jeho slabosti, pretože si neverí.

Pri nástupe mladých mužov na základnú vojenskú službu sa im a ich pribuzným zvykne pripomínať, že si idú splniť najčastejšiu občiansku po-vinnosť. Čieli, dospelos som nikdy nepočul, že by sa mladým ľuďom pri ich ukončení školského viedelania a nástupe do pracovného posluhu, kedy z Ľina-ju vytvárať spoločenské hodnoty, hovorilo o ozajstnom plnení najčastejšej občianskej povinnosti. Ak sa u nás vojenská služba považuje často ešte-že za najčastejšiu službu a nie za nutné зло, potom to už poriadí iba slabosť štátu, ale najmä o jeho duchovnej mlosto.

Chcem veriť, že nové myšlenie sa v našej spoločnosti prejavi aj zna-neným pozíjom štátnych predstaviteľov voči odporecom vojenskej služby z dôvodov svedomia a prestane tak ich alkókolívek stihanie zákonom, čo v ni-jakom prípade nie je dobrú vizitkou řítu. Navliec, zaslúžia si to už aj pre svoj záujmový postoj a úprimnú snahu o demilitarizáciu našej spoloč-nosti a celého sveta, aj keby mal ktokoľvek alkókolívek vyhrady voči ich názorom a sposobom, ktorými chce dosiahnuť pokoj na tejto našej nepokojonej planéte.

Štefan Jakoby

význačného tábora. Tady se po roce původní vritil do svého zápisníku na
křídle, kde upevníval sedadla v černobelech chlísti blízko hranicí
německy.

Bratrem s největším bylo příjemna i reakce Davidova bratra, dalšího
odpůrců, který byl také členem od 6 let do věku 16.

Načas tři odpůrci i členové skupiny JAR, kteří odpočívali v JAR
poddni, byli bratrům obecně známi. Dle povídání se pak vysložili
bratři, před členovým procesem se objevily písma, které tvrdily, že je
nebezpečné návštěvou J.A.R. opatřena.

Te svého prvního dne řekly: "že, o co se MCC směřuje a co znamená
přesídlení, když dle pokračování stát nemá mít žádná vlastní hranice a
družstva. Rytia, že se stát obává, že se hmati dle situace do polohy
bude."

Kontaktní adresy:

David Brat	Charles Lester
Support Group	
P.O. Box 2146	
Sanditon 2146	
JAR	

Mírového mírové hnutí

(prostředky)

Historický přehled

I. a II. světové války, když jich povážovala fungující mírová hnutí. Ale po
válce docházelo k novovzniku mnoha organizací: v holandském L'Utrechtu vznikla
organizace WRI (Wor Religions' International), a to na následkách
zdrojů - církevního intelektuálního hnutí v dělnických hnutích - především
teologů a misionářů - pacifistické tradice Quakerů. Od té doby se VRI při valaš-
tinské a moravské organizaci zaměřující o spravedlivý život spolu s místní
básníky, na založení nového hnutí.

Mírové socialistické a komunistické vlivy byla mírové hnutí ve
řízení vzniklém také vlivem hnutí, kde musí být zmíněn světový
sociální "Front" - v základě z protestu během první světové války proti utla-
čení výrobního vojenského průmyslu sloužícímu diktatorům. Vzniklo heslo "Ne
máme války, máme války revoluce".

V letech 1919-1939 bylo zaznamenáno zvýšení počtu odpůrců vojenské
služby - ze socialistických, katolických a vlámsko-národních kroužků. Byly
významné. Vlivem aktivita zákon o možnosti odmitnout vojeníkem
službu z důvodů svobody, ale sám nechtěl.

Dosud, v roce 30. došlo vzniku nebezpečí fašismu, začala 2. světov-
vá válka...

Po 2. světové válce vzniklo mírové hnutí dležité Sovětskému svazu
a východním, že 2. světová válka by byla pro celé lidstvo osudná. Začala
ale svádění války.

Především se nyní využaly demonstrace za odzbrojení a rovnou, za
bezjednotné Evropy, proti intervenci do Víetnamu atd. Kromě toho i sice
zpravidla jednoho vojenského výrobců, za uzákonění možnosti církev sestavit vojen-
skou silu a výrobu zbraní a opač. Většina těchto akcí se konala českochr.

Mimořádně v roce 1979 se rozpravovalo, k překvapení mnohých, náslové hnutí
profesní nebozku romaničované jazykových zbraní na evropském území. Tato hnutí
si dalo sfuzio až do poloviny osmdesátých let (v roce 1989 bylo hnutí
demobilizováno).

Vlásky tyto hnutí alespoň byly jasně namířeny proti reakcím NATO i
Velkobritánské armády.

- 27 -

Odzbrojovací činnosti jsou velkým úspěšným a vedením pro mirová ~~zásad~~
- jsou úspěšným výsledkem dlouhotrvajícího úsilí.

Akce mirových organizací

Vlámské organizace hodně zdůrazňují důležitost vzdělání a výchovy. Velká pozornost se také věnuje "malému míru" mezi jednotlivci a skupinami: organizují se různé přednášky, diskuse, semináře apod. (např. řešení konfliktů, rasistického výpovídání, jak se vyučovat a propagovat, akce proti rasismu na školách apod.). Hodně se snaží naší maturaci pedagogiku - např. v otázce, jak "sblížit dětem "velkou mirovou problematiku". Je dostupný dostatek materiálů (knihy, hry...).

Hlavním myšlenkou je probudit lidi z letargie, vzbudit v nich odpovědnost za společenské dění, rájen o mirových otázkách - teď, dnes, veřejné mínění, začali vyvíjet tlak na politiky, na vládu. Pokudže o dlouhodobé perspektivy, je cílem mirových organizací rozpuštění NATO i Varšavské smlouvy. Projekty slouží, aby evropský senát na východě i západě mohly rozvíjet nezávislou politiku.

Některé cílecké zásady

1. Mír není jen stav bez války. Je to něco víc. "Mír míru" byl smysl vedoucí. Jde o pozitivní definici míru - tedy o konec všeobecného násilí - díla v našich zemích i ve třetím světě, konec nesouhlasnosti, kterou pro budoucí generace představuje ničení životního prostředí.

2. Mírová ekonomika. Mirový ekonomický a lidský vývoj má ji strach, když ho vede k konverzaci (převedení na civilní výrobu). Ircou ~~zde~~ sí dělnické svazy (obory) spolu s mirovými skupinami pracují na vlastní politiku, která je rozdílná ke stávajícím sociálním potřebám. Měly by být vypracovány konkrétní mítinky, příklady konverze zbrojní výroby, ... měly by být předkládány dělnictvu - je to první krok ve spolupráci mezi obory a mirovým hnutím.

3. Vabilení k "negociantům" roku 1992 - sjednotit zájmy a zjednat volejenské alianční a důvodu svědčení v celé Evropě; uzákonění voleb do Evropského parlamentu ze 7.2.1993; rezoluce Komise pro lidská práva (SM z 5.3.1977).

4. Mírové hnutí a hnutí za lidská práva se sbližují. V kontextu volebnosti by měla být možná svoboda, demokratická diskuze o otázkách národní bezpečnosti a (de)strukce. To samozřejmě vyžaduje svobodný rámec, projev, společného apod. Hnutí musí mít možnost se účastnit i svého dialogu.

Dialog mezi neaktivními občany celé Evropy vlastně už započal. ESD, ~~Evropské sdružení pro mirovou dialogaci~~.